

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Disquisitionvm Magicarvm Libri Sex

Delrio, Martín Antonio

Mogvntiae, 1624

Monitio II. Non licere vllum pactum vel amicitiam cum dæmonibus inire.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62472](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62472)

MONITIO II.

Non licere ullum pactum vel amicitiam cum dæmonibus inire.

vnde lib. 2
q. 4. & l. 4.
part. post.
q. 4. lect. 8

Vi putant non esse magnum peccatum cum dæmonibus sedus, pactum, aut familiaritatem habere, doceantur primo, quanta sit vis & dignitas primi præcepti prioris Decalogi tabulæ. Nempe illud ut ordine, sic & dignitate primum esse. Nam digniora esse, ratione obiecti, tria primæ tabulæ septem alijs tabulæ secundæ: & inter illa tria, præcipuum esse primum. Tertium enim potissimum agit de cultu extero, secundum de verborum honore, primum de amore & fidelitate animi Deo exhibenda & virtute religionis seu Theosebias. Ieu Latriæ quare cum hæc virtus Deo gratissima sit, etiam illi contrarium vitium est odiosissimum, nempe idolatria & infidelitas. nam est quædam apostasia, proditio, & træfugium ad hostium Dei Principem diabolum: quod peccatum est omnium vitiorum moralium grauissimum: & ideo huic præcepto à Deo pena fuit addita, cum Deus testatur se fortē & zelotē esse, & hoc peccatum usque in tertiam & quartam generationem vinciri, & vocat hoc peccatum odium sui, eo quod transgressores vocat olores suos. Secundo doceantur omne cum dæmonie sedus aut amicitiam cōtra hoc primum præceptum esse. Cum enim inter Deum & dæmonem sit quasi perpetuum bellum seu odium (Vnde de dæmonibus legimus: superbia eorum qui te oderunt, ascendit semper: & Diabolus vocatur satan, hoc est ad-

Exod.
20. v. 5.

A uersarius) tenemur nos, ut vasalli Dei, perpetuum quoque & capitale odium cum dæmonie exercere, hoc bellum ut Pater patratus, initio mundi Deus indexit, cum dixit Serpentis: *Inimicitias ponam inter te & mulierem, & semen tuum & semen illius b. quibus verbis prohibemur vllas cum dæmonibus inducias aut commercium habere. Idē nos docet Apostolus: Nolo, inquiens, *socios vos fieri demoniorum* c. Idem nos in baptismo promisimus, Sacramento adstricti, Ecclesiæ nomine rogante Sacerdote & patrinis pro nobis respondentibus non semel, Nos abrenunciare Satanæ & pompis eius. Cum itaque hoc bellum initio mundi conditi indictum, & initio Ecclesiæ Christianæ tuba Apostolica renouatum, & à nobiscum in Ecclesia fuimus regenerari iureiurando votuō sit suscepsum ac promissum, sequitur eum, qui cum hoste pactum ullum aut familiaritatem colat: perfidiæ, transfigij, & apostasiæ reum non minus esse, quam vel monachus votuum deserens professionem, vel miles ad hostem transfigiens, vel Christianus Mahometismo se addicens. Tertio moneantur non tantum hoc Deo displicere, sed ipsis quoque pernicioſissimum esse. Dæmonum enim in homines odium est inexpleibile, & à sui lapsus tempore nunquam illud remiserunt, nec unquam remitterent aut minuerint: si permitterentur à Deo omnes mortales interimerent, quod quia vident sibi non licere, ideo absidue hominibus animæ mortem moluntur adferre per varias & multiplices peccandi illecebrosa, qua excidere beatitudine, homines potiantur. Odij magnitudo paret ex vehementia & acerbitate cruciatuum aut vexationum quas intulere, quotiescumq; Deus illis permisit, ut testantur Iobus, Saræ ma-*

b Genes. 3
v. 15.

c 1. Cor.
10. v. 11.

Qqqqqq

riti,

^aIob. 21.
v. 15.

^bIoch. 8.
v. 44.

^cPro. li. 3.
scđ. 4.

Vando confessarij incident
in Prælatos, Principes aut
Judices, nimis lenes, & re-
missos, & negligentes in
secreta huius extirpatione: Monere
illos debent, quod sunt à Deo consti-
tuti ad vindictam malorum, & sine
causa gladium non acceperint: quod
mala quæ ex eorum negligentia orbi
& Ecclesiæ inferuntur & gliscant quo-
tidie, seuerissime ab illis exigentur:
quod ad damnorum restaurationem
eneantur, hoc peccatum direkte &

A immediate contra Majestatem DEI
tendere: & idcirco non magis licere
principi diuinam iniuriam remittere
aut dissimulare, quam Prætori licet
sui Principis, vel militi sui Imperatoris.
Legē illam veteris Testamenti, Ma-
leficos non patiens vivere c, non esse dum-
taxat iudicialem positivam, sed iudi-
cialem iuris diuini & naturalis, & ideo
non esse per legem Euangelij subla-
tam. Iudicibus inferioribus non licet
vitæ securitatem rei huius delicti pro-
mittere, vt crimen spontaneè confite-
antur & socios dergant: licere id sole
summo iudici, qui lege superior & ex
causa iusta, & quando hoc evidens ne-
cessitas vel utilitas reipub. postulat.
Meminerint, si qua damna per eorum
connientiam aut negligentiam à ma-
leficis subditii patientur, si qui necen-
tur, aut ad consortium criminis per-
trahantur, sanguinem hunc à manibus
eorum Deum requisitorum. Non ho-
minis illos, sed Dei iudicia iudicare
Cauendum ne siant socii furum, & ne
dum, vt losaphat, his qui oderunt Do-
minum amicitia iunguntur, iram Do-
mini mercantur d videant ne audiant
terrificum illud Prophetæ dictum Re-
gi Achaz. Quia dimisisti virum dignum
morre de manu tua, erit anima tua pro
anima eius, & populustum propopulo eius e.

Qui denique falsis opinionibus, & er-
ronea sua existimatione decepti cona-
tur iudices abducere, à cognitione &
vltione criminis huius, vel auctorita-
te, vel calumnijs, illi monendi vt resi-
piscant, ne & se conscius eiusdem deli-
cti, vel sautores delinquentium, vel iu-
sta & Canonicae contra hanc hæretici
inquisitionis disturbatores & impedi-
menta præbeant, cum periculo incur-
rere excommunicationis. c. vi inqui-
sitionis de hereticis. in 6 Denique hos om-
nes honorem Dei negligere, & proin-
de fol e-

Ex. 1.

1. Parte
19. v. 1.

13. Reg
20. 1. 44